

Mai sînt 67 de zile pînă la Jocurile Olimpice de la Tokio

Învățăminte după „Colocviul floretistelor" de la Constanța...

Cu turneul internațional de la Constanța a luat sfîrșit o importantă etapă de pregătire a floretistelor noastre în vederea J.O. de la Tokio. Acest turneu a însemnat un greu „examen" pentru sportivele noastre, avînd de înfruntat primele garnituri ale Italiei și Franței și alături de acestea, cea mai în formă echipă a Ungariei, toate aspirante la locuri de frunte în marea confruntare sportivă din octombrie. Floretistele noastre, cele din prima echipă, au trecut cu bine această dificilă încercare: 11—5 cu Italia și Franța și 8—8 (victorie la tușe cu 51—49) cu Ungaria. Dacă despre primele două meciuri nu avem de făcut, în general, observații speciale (trăgătoarele din echipa R. P. Romîne evoluînd foarte aproape de valoarea lor reală), în schimb comportarea pe care au avut-o sportivele noastre în întîlnirea cu Ungaria a lăsat de dorit. Asupra acestui meci ne vom opri în rîndurile de față.

In prima zi a turneului, echipa secundă a R. P. Romîne reușise printr-o comportare demnă de toată lauda să realizeze, în fața aceleiași echipe, surpriza turneului. (Ea a condus cu 1—0, 4—2, 7—4 și 8—5. Egalată la 8, victoria i-a revenit în cele din urmă datorită unui minim avantaj la tușe: 14—13). Prin prisma acestui rezultat, floretistele din prima echipă a țării noastre au considerat probabil întrecerea cu formația Ungariei drept o... simplă formalitate. Și inițial, lucrurile au mers bine: după primele 6 asalturi, scor net în favoarea noastră, 5—1. In continuare însă, Vicol pierde la Szekeliné iar Ghiulai la Marocsi încît se ajunge la scorul de 5—3 pe echipe. Ana Ene-Derșidan (cea mai bună trăgătoare în acest meci) punctează la Szalontay refăcînd din avantaj. Dar, trei alte înfrîngeri ale reprezentantelor noastre aduc egalitatea pe planșă: 6—6.

Era evident că floretistele R. P. Romîne greșiseră tactic. Chiar la 5—1 ele trebuiau să nu scadă ritmul, să nu considere meciul ca și încheiat...

O nouă încercare, reușită, de a prelua conducerea: victoria lui Derșidan asupra lui Szekeliné. Prompt însă, trăgătoarele maghiare restabilesc — din nou — echilibrul, Szalontay cîștigînd la Ghiulai. Apoi, consternare generală! Szabo, care a avut tot timpul inițiativa (și a condus cu regularitate), pierde la cea mai tînără trăgătoare maghiară, Marocsi! In ultimul asalt, Vicol-Kovacs, sportiva noastră reușește să cîștige, dar nu după puține emoții (conduce cu 3—0 și este egalată!)... Altfel, pierdeam întîlnirea!

Ce se desprinde de aici? In principal faptul că fiecare meci, indiferent de rezultatele anterioare ale echipelor adverse, trebuie privit cu toată seriozitatea, cu mult simț de răspundere. Floretistele țării noastre, care au înregistrat în acest an atîtea victorii de prestigiu și candidează cu șanse bine conturate la o medalie la Tokio, nu le este îngăduit să fie superficiale, să-și subaprecieze adversarele.

Foarte bine remarca conducătorul delegației italiene, dl. Augusto Cantarella: *„Fetele dv. au dovedit că sînt cu aproape o clasă peste celelalte floretiste, ca pregătire fizică și tehnică. Tactic însă ele au greșit. În meciul cu Ungaria au uitat un mare și elementar adevăr, acela că un meci nu se termină decît o dată cu ultimul asalt"*...

Nădăjduim că ultima verificare dinaintea J.O., meciul cu R.S.S. Ucraineană, din septembrie, de la București, va da prilej floretistelor din lotul nostru olimpic — de altfel temeinic pregătit — să elimine definitiv și această lacună semnalată la Constanța...

TIBERIU STAMA

PROFIL:

VALERI BRUMEL

Valeri Brumel își amintește că în anul 1958 recordul său personal era de 1,75 m și că se mîndrea mult cu această performanță. Dar, într-o zi, ziarul „Sovietski sport" a publicat știrea că elevul american John Thomas, în vîrstă de numai 16 ani, a obținut la săritura în înălțime un rezultat de 2,03 m. Și Brumel începe o luptă tacită cu înălțimea și cu... Thomas. După numai un an de eforturi și muncă susținută, în anul 1959, cu cîteva luni înainte de a împlini vîrsta de 17 ani, Brumel atinge granița celor 2,00 m, iar la Jocurile Olimpice de la Roma el se prezintă cu *„cartea de vizită"* de recordman al Europei, cu un rezultat de 2,17 m. Medalia de argint cu 2,16 m, același rezultat ca și al învingătorului probei l-a stimulat și mai mult. Brumel pornind lupta cu recordurile mondiale: 2,21 m, 2,25 m, 2,27 m, 2,28 m!

În condițiile în care nu intervine nimic neprevăzut, Valeri Brumel este unul din cei mai îndreptățiți aspiranți la medalia olimpică de aur. Pledează pentru aceasta atît valorosul său record mondial, constanța manifestată în marile întreceri, cît și faptul că — deocamdată — puțini adversari se află în vecinătatea sa imediată, ca performanțe.

La cei 22 de ani ai săi Valeri Brumel poate adăuga titlului de recordman mondial și primul titlu de campion olimpic.

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ DE LA TOKIO

TOTUL GATA, LA SFÎRȘITUL LUI SEPTEMBRIE

Capitala niponă e în aceste zile un adevărat roi de albine harnice: zeci de mii de muncitori de toate specialitățile, de la zidari la dălțuitori în marmură, de la electricieni la specialiști în telecomunicații, de la pavatori la „arhitecții" gazonului și ai pistelor de zgură, muncesc neobosit pentru încheierea la timp a lucrărilor necesare bunei desfășurări a jocurilor. Șantierele de la Stadionul Central și terenul „Prince Chichibu" vor fi închise încă în luna august, lucrările — în ansamblul lor — urmînd a fi terminate la sfîrșitul lui septembrie.

În ceea ce privește problemele cazării, un recent raport al guvernului japonez precizează că 31.346 de paturi vor fi la dispoziția vizitatorilor străini în octombrie, la Tokio. Iată, de altfel, cum sînt ele repartizate: 15.700 în diverse hoteluri de tip european; 3.023 în hotelurile de tip japonez, modernizate; 9.016 pe bordul diverselor nave acostate în portul Harumi Pier; 1.445 în locuințe particulare; 662 în cămine școlare și studențești; 1.000 locuri pentru ziariști la „Casa Presei"; 500 în diverse alte locuri.

În afara acestora, interesant de notat că 40 de membri ai unui grup australian vor fi cazați în... templul Komyoji iar 140 de francezi vor locui în templul Gokoguji.

Bineînțeles, nu sînt socotite aici locurile Satului olimpic. De altfel, pentru dezaglomerarea acestuia, organizatorii au hotărît — spre deosebire de ceea ce se prevăzuse inițial — ca pentru cicliști și canotori să funcționeze sate olimpice speciale, la Hachioji și lacul Sagami. Satul olimpic de la Sagami, situat la 53 km de Satul olimpic principal va putea găzdui 320 de persoane, iar cel rezervat cicliștilor, la Hachioji, va avea aproape 500 de locuri. Satul olimpic principal (peste 800 000 metri patrați) este, ca întindere, cel de-al doilea al tuturor timpurilor, după cel de la Los Angeles din 1932.

Și acum, să încercăm să răspundem la o problemă care preocupă în egală măsură pe concurenți ca și pe spectatori: va fi timp frumos în perioada Jocurilor? Ne grăbim să răspundem: da, după toate calculele.

În Japonia există două perioade ploioase: una la începutul verii, denumită „bai-u" și alta în primele zile ale toamnei, cunoscută sub numele de „shurin". Așadar, dacă e să ne temem de ploi, trebuie să ne temem de „shurin". De obicei însă, „shurin" începe să se manifeste la jumătatea lui septembrie, atinge „forma maximă" (ca să folosim un termen sportiv) în zilele echinocțiului și apoi descrește treptat pînă la sfîrșitul lunii. În prima săptămînă a lui octombrie, „shurin"-ul se potolește aproape complet.

Perioada care urmează este una din cele mai plăcute din Japonia. O statistică asupra timpului pe perioada Jocurilor Olimpice (10 — 24 octombrie) în ultimii 75 de ani, arată: 42% zile însorite, 40% vreme noroasă fără ploaie, sau ploi ușoare și numai 18% timp ploios. Prin urmare, există 82% șanse ca ploaia să nu deranjeze buna desfășurare a întrecerilor.

În cadrul preparativelor pentru J.O., organizatorii acordă o atenție deosebită și terenurilor de antrenament. Ei s-au străduit — și au reușit — ca toate aceste terenuri să fie situate pe o rază de circa 10 km de Satul olimpic, element deosebit de important, mai ales dacă ținem seama de greutățile de circulație din Tokio. Pentru atleți vor fi deschise șase terenuri de antrenament, dintre care trei vor putea fi folosite de aruncători. La dispoziția boxerilor vor sta 15 ringuri instalate în sala universității din parcul Meiji, scrimerii vor putea utiliza opt piste în sala unui liceu iar antrenamentele fotbaliștilor se vor desfășura pe 9 terenuri. Pentru lupte sînt afectate 13 arene iar pentru gimnastică zece.

IUJI TSUPA
ziarist

Breviar

● LA TOKIO a avut loc acum cîtva timp inaugurarea oficială a sălii Budookan, unde se vor desfășura întrecerile de judo. Sala, care cuprinde trei etaje și două subsoluri, va putea găzdui în același timp 15.000 de spectatori.

● EDITURA Asahi din Tokio a scos recent un documentar de peste 200 de pagini, tradus în șapte limbi, cuprinzînd date asupra Jocurilor Olimpice. Documentarul este intitulat „XVIII Olimpiade" și oferă oaspeților olimpici date despre orașul Tokio, bazele sportive, programul complet al întrecerilor, obiectivele turistice. De asemenea, se găsesc numele tuturor cîștigătorilor olimpici și evoluția recordurilor. În septembrie va apare o a doua lucrare, intitulată „Tokio Olympics", în 300 de pagini.

● PREȘEDINTELE Comitetului Olimpic Japonez, d. Tsuneyoshi Takeda, a fost numit președinte al celui de al 62-lea Congres al Comitetului Internațional Olimpic, care se va ține la Tokio înaintea începerii marii competiții.

● LA SOSIREA în Japonia, toți caii care vor concura în probele de echitație vor fi supuși unui examen de carantină la Karuizawa sau la Centrul de echitație. Carantina va dura 10 zile!

● IN SATUL olimpic vor funcționa două restaurante, fiecare cu cîte 1000 de locuri. La dispoziția sportivilor vor sta și trei „sauna", două pentru băieți și una pentru fete, cu săli de baie și dușuri.

● DUPĂ MĂRȘĂLUITORI și componenții echipei de pentatlon modern, japonezii și-au definitivat o nouă echipă pentru J.O. Este vorba de echipajul de 8+1 la canotaj, care prezintă o interesantă particularite: o medie de vîrstă de 22 de ani. Componenții echipajului, toți studenți, sînt antrenați de Horiucji și Arakawa.

● MUNICIPALITATEA din Tokio ia noi măsuri pentru înfrumusețarea orașului în timpul întrecerilor olimpice. O deosebită atenție se acordă aspectului decorativ al străzilor. Recent s-a hotărît ca pe magistrala principală, Avenue Ginza, să fie arborate din 5 în 5 metri steagurile tuturor națiunilor participante, care vor flutura în vînt pînă în ziua ceremoniei de închidere.

● LISTA sporturilor olimpice actuale este bine cunoscută. Găsim interesant să amintim că în programul Jocurilor au figurat, pentru perioade de timp mai lungi sau mai scurte, și alte discipline. Printre acestea: base-ball-ul, bărcile cu motor, golful, polo călare, rugbiul, tenisul de cîmp și tirul cu arcul. Cea mai lungă viață dintre aceste sporturi dispărute au avut-o rugbiul și polo călare, prezente la cîte cinci ediții.

● ARTISTUL plastic japonez Luke Hasegawa lucrează actualmente la un mozaic gigantic, care va fi montat pe fațada Stadionului național, „inima" competițiilor olimpice. Acest mozaic va reprezenta o zeiță antică greacă și un hercule japonez.

ÎNCEPUT DE DRUM: ATENA 1896

FILE DE ISTORIE OLIMPICĂ

Aproape toți iubitorii sportului știu că prima ediție a Jocurilor Olimpice s-a ținut în 1896, la Atena. Puțini știu însă că — înainte de această dată — istoria sportului consemnează o serie de încercări de reînviere a spiritului și tradiției olimpice.

Vom aminti, în primul rînd, „concursurile olimpice" organizate încă în 1859, de un animator grec, Evanghelos Zappas. Un amănunt interesant: Zappas era originar din Romînia! El a finanțat un gen de întreceri olimpice, deschise tineretului grec, desfășurate cu prilejul unei expoziții agricole și industriale, la Atena. In program figurau alergări, triplu salt, aruncarea discului în... înălțime și în lungime, aruncarea suliței la țintă! și... alergarea în saci. După 21 de ani, în America, se organizează o serie de manifestații „olimpice" sub forma reconstituirii spectacolelor antice.

La sfîrșitul secolului trecut, atmosfera favorabilă restaurării J. O. antice cîștigă tot mai mult teren, mulțumită eforturilor depuse de ilustrul pedagog francez Pierre de Coubertin, al cărui centenar a fost sărbătorit recent la Paris. In 1892, el propune reluarea Jocurilor Olimpice în forma lor modernă. Această propunere este acceptată în cadrul unui congres internațional, ținut într-una din sălile Universității Sorbonna, la care au participat delegați din 12 țări. Implinirea a 70 de ani de la acest eveniment a fost sărbătorită cu mult fast, în ziua de 23 iunie a acestui an, în cadrul unei ședințe care s-a ținut în aceeași sală a Sorbonnei, ședință la care au participat numeroase personalități ale mișcării olimpice mondiale.

Intenția lui Coubertin era ca prima ediție a J. O. moderne să se desfășoare la Paris, în primii ani ai secolului XX. Dar entuziasmul cu care a fost primită ideea a fost atît de mare încît nu a mai fost nevoie să se aștepte atîta vreme și Atena — în mod simbolic — a avut cinstea de a găzdui prima ediție a J. O. moderne.

★

Competiția s-a ținut pe un stadion de marmură, construit în stil antic. Au luat parte sportivi din 11 țări, care s-au întrecut în următoarele discipline: atletism, gimnastică, ciclism, scrimă, lupte greco-romane, tir, canotaj academic, tenis și haltere. Din cele 11 probe atletice, opt au fost cucerite de americani, două de australieni și una de un grec. Cursa de maraton s-a desfășurat pe un traseu de la cîmpia Marathonului la Atena, urmînd același drum pe care l-a străbătut legendarul Philipide, ostașul care a alergat să vestească atenienilor victoria armatelor grecești asupra celor persane, în anul 490 î.e.n., și care — după ce a rostit cuvintele: „Bucurați-vă, sîntem învingători!" — a căzut mort. Cîștigătorul primului maraton olimpic a fost un cioban grec, Spyros Louis, care a acoperit distanța în 2:58,50,0.

Un alt amănunt de importanță sportivă istorică. Unul dintre concurenții la cursa de 100 metri, americanul Thomas Burke, a luat, în mod cu totul „surprinzător", startul de jos, în timp ce toți ceilalți concurenți au pornit din picioare, așa cum fac azi concurenții la semifond și fond. Burke a fost, așadar, primul alergător din lume care a luat startul de jos. El a cîștigat titlul olimpic în 12 sec., fiind apoi învingător și la 400 m cu timpul de 54,2 sec.

În cursele de ciclism (velocipedie, cum apar în program) s-au impus francezii (patru titluri) iar întrecerile de gimnastică au fost dominate de germani (învingători în cinci probe!). In clasamentul pe țări, Grecia — care a prezentat cel mai mare număr de concurenți (197, din totalul de 484!) — a ocupat primul loc.

Interesant de subliniat și amănuntul că presa epocii a prezentat Jocurile Olimpice la rubrica știrilor... mondene, profesiunea de ziarist sportiv fiind total necunoscută în acea vreme.

Entuziasmați de succesul Jocurilor, grecii au cerut ca de acum înainte J. O. să fie organizate... numai la Atena! Forul internațional olimpic nu putea satisface însă dorința lor, apreciind, pe bună dreptate, că spiritul olimpic cere ca Jocurile să fie organizate de cît mai multe țări. Așa că, peste 4 ani, sportivii lumii aveau să se întîlnească din nou, la Paris...

RADU URZICEANU

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16. telefon 11.10.05. Interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180. Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu, 23–25. 40356